

SLOVENSKI NAROD.

vsak dan svedec, izimski nedelje in praznike ter velja po pošti prejemam za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četr leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko ved, kolikor poština znaša.

Za oznani la plačuje se od tiristorne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopis naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je na Kongresnem trgu št. 12.

Up ravnost naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznana, t. j. vse administrativne stvari.

K poslednjim sodnim imenovanjem.

Nedavno je sporočil dunajski uradni list izredno veliko število novih imenovanj pri raznih avstrijskih sodiščih. Veliko veselje je zavladalo v tistih dneh v uradniških krogih Nemcov, le Slovenci nimamo kar nič povoda, udeležiti se te radosti.

Justični minister Gleispach, s katerim smo se morali že telikrat z obžalovanjem in nevoljo batiti, je pokazal tudi to pot, da je še vedno stari. Koliko tožlj je moral že slišati pravosodni minister radi odrivanja slovenskih uradnikov, koliko utemeljenih pritožb radi usiljevanja nemškega uradništva v slovenskih krajih so že podali slovenski državni poslanci! In vendar se ni še nič izpremenilo.

Tudi pri novih imenovanjih se je pokazalo, da boče Gleispach zagotoviti nemškemu uradništvu premoč in prvo mesto tudi tam, kjer je umestno le slovensko. Gleispach je imenoval za razna okrožna sodišča toliko manj Slovencev, kolikor večja je oči nevarnost za krivično in le umetno vzdrževano gospodarstvo Nemcov. Germanizacija slovenskih krajev, odrivanje slovenskega življa na domačih tleh je bil namen Gleispacha, ko je odredil imenovanja.

To se je zlasti pokazalo z imenovanji za Maribor in Celje. Tja, kjer bivjo Nemci boj za svojo nasilno nadvlado, je poslal justični minister nove pionirje nemštva, ter pokazal s tem svojo nasprotitvijo do Slovencev.

Mej vsemi novoimenovanimi svetniki za Mariborsko sodišče je samo jeden Slovenec, vsi ostali pa so trdi Nemci. No, kakor se zatrjuje, umejetna Nemcov slovenski jezik in vsi to znani dobri juristi. Tudi so se kazali doslej vsi objektivne in pravične sodnike. Nadejati se je torej, da vsaj v tem oziru tudi poslej ne bo pritrib. Navlje vsemu pa je krivično, da za Maribor in okolico, kjer živi narod slovenski, ni imenovalo ministerstvo več slovenskih uradnikov.

Še večja krivica pa se je zgodila Slovencem z imenovanji za Celje. Dasi obsegajo sodno okrožje

497.693 Slovencev in samo 11.122 Nemcev, oziroma nemškutarjev, ni mej vsemi imenovanimi svetniki niti jednega slovenskega in mej svetniškimi tajniki samo jeden slovenski. Nečuvano je torej odrivanje slovenskih uradnikov v celjskem sodnem okrožju in toli krivično, da se ne čudimo, ako se polasti vsled tako očitih krivic slovenskih uradnikov velika razburjenost. Nemški sodniki, ki so poznani kot pristaši celjskih nacionalnih krivicev, ne morejo uživati mej ondotnim slovenskim narodom nikdar tistega zaupanja, katero mora imeti narod do svojih sodnikov, in katero bi tudi imelo do slovenskih, njegov duh, srce, navade in običaje poznajčih uradnikov. Tega pa je dobremu sodniku po izpovedi dr. Kralla pl. Krallenberga pred vsemi treba. Za skoraj čisto slovensko sodno okrožje je novo imenovano sodno osobje tako, da bi pač zodilo v čisto nemško deželo. In to ne more biti na korist justici, to je žalitev slovenskih uradnikov, to je velika krivica za spodnejšterske Slovence.

A tudi koroški Slovenci so občutili pri tej priliki roko grofa Gleispacha. Tudi ondje je, kolikor je nam znano, mej vsemi novimi svetniki jeden sam, ki zna res slovenski. O vseh ostalih pa vemo samo to, da niso naklonjeni našemu narodu. Težko, da bi znali občevati z našim narodom v pravilni slovenščini, saj vemo, kako so se branili že od nekdaj na Koroškem vsakogar, ki bi bil našemu ljudstvu vsaj nekoliko naklonjen.

In tako se ne čudimo senzačni izjavi posl. Grafenauerja, katero je izustil na vseslovenskem shodu v Ljubljani: na Koroškem je polovica sodb krivičnih, ker sodniki ne značajo jezika občevancev.

Zadnja imenovanja pa kažejo, da Grafenauerjeva izjava še dolgo časa ne postane — laž!

Pri poslednjih sodnih imenovanjih se je torej žalostno dokazalo to, kar smo že neštetokrat ponavljali: grof Gleispach je v ministerstvu najhujši nasprotnik našega naroda in pobijati njega je dolžnost vsakega Slovencev resnično naklonjenega drž. poslanca slovenskega! —

Pri teh imenovanjih pa se je pokazalo še nekaj drugačega, o čemer natančneje nečemo govoriti. Vé pa se, kaj imamo v mislih. Nočemo se dotikati te rane, katere zacetitev za hodičnost prepuščamo drž. poslancem, navedemo pa le dvoje, troje najčitnejših vzgledov v dokaz svoje trditve.

Pri okr. sodišču v Mariboru je bil imenovan uradnik VII. činovnega razreda z et znanega dvornega svetnika pri najvišjem sodišču, dasi ima jedva 11 službenih let. Nekaj njegovih bivših tovarišev ima že 12—15 službenih let, in vendar so ostali sodni pristavi IX. čin. razreda.

V Celju je postal nekdo uradnik VIII. čin. razreda, dasi ima komaj 9 službenih let. Mnogo njegovih vrstnikov in celo nekaj njegovih bivših prednikov pa ostane še nadalje v IX. čin. razredu.

Tako se torej poslednja sodna imenovanja nito godla krivično le s slovenskega, nego tudi s splošno človeškega stališča.

V Ljubljani, 21. septembra.

K položaju. Grof Badeni ima sedaj veliko posla. „Politik“ poroča, da se vrše pri Badeniju skoraj neprestano posvetovanja s posameznimi parlamentarji. Poljski člani eksekutivnega komiteja imajo vsak dan sejo. Razen mladočehkih poslancev je na Dunaju tudi že mnogo zastopnikov konzervativnega veleposestništva. Vsi voditelji strank smatrajo poležaj resnim. „Narodni Listy“ poročajo, da se koncentruje sedaj glavna pozornost na predsedstvo zbornice. Izredni odnosciji zahtevajo, da ima predsednik tudi izredne zmožnosti. Desnica mora imeti zavest, da bo predsednik znal in mogel porabiti sredstva, katera mu pripravi, da nastopi trdo in energično proti opoziciji. Desnica noče, da bi sedeče na stolih predsedništva kake marijonete, nego želi, da so predsedniki samotvorni, spretni, vstrajni in tudi požrtvovalni možje. Gotovo, nikdar ni bilo breme, katero položi večina na ramena triumvirata na čelu parlamenta, tako veliko, kakor je sedaj, toda zato treba garancij, da se bodo prevzete ob-

LISTEK.

Šah-mat.

(Novela. — Spisal Iv. N. Vrnik.)

(Dalje.)

Najboljša prijateljica lepe učiteljice je bila Ema, hči okrajnega zdravnika Gruntarja. Blaga, ljubka, plavolasa in modrooka Ema je bila v vsakojem času pravo nasprotje ponosne, včasih sila trmaste Ane. A vkljub temu sta se vendar kaj dobro razumeli. Prav pogosto sta bile vkljup.

Tudi danes kramljata prav veselo, tekata od grma do grma ter nabirata vijolic.

„Ana, ko bi sedaj-le inženér prišel, — jaz bi kar izbežala . . .“

„Ti si res pravčati otrok. Čemu neki?“

Zdajci začujeta mladenki šum za seboj, obrneti se: za njima stoji vnesen, črnočas mož: inženér.

Celo Ana, katera si je vedela in znala v jednakih slučajih vedno pomagati, je oblika temna rudečica. — On pa je stopil bliže ter dejal z lahnim nasmehom:

„Vijolci berete si vijolice; naj i jaz katero utragam! Ljubim namreč cvetice nad vse, — in izvajajoče je pogledoval sedaj jedno, sedaj drugo, dostavlja: „Ali smem?“

„Ta prostor ni nujn, gospod; torej tudi ni treba prsiti nuju dovoljenja,“ ga zavrne Ana.

Ali sta budi, ker sem vaju motil? Ob, to bi me bolelo! — Odpustite ter dovolite, da se vama predstavim: inženér Dinani.“

Njegovo lepo modro oko je zrlo s toliko milobo na Anin obrazek, da je kot ukovana stala pred njim. — Njegova smelost jo je togotila, a ob jednem tudi privlačevala.

Ema pa je v zadregi trgala glavice nedolžnim vijolicam . . .

Inženér pa si je vedel hitro pomagati . . . Deklici sta prav kmalu spoznali, da je novi znanec omikan in družabno olikan mož.

Spremil ju je do mesta in se potem vrnil. —

Domov prišedši, je sedla Ana k oknu ter sanjavo zrla v nebo. Ondu je migljalo že nekaj zvezdic. Včasih jej je uzel pogled tudi dol na cesto, kjer se je le zdaj pa zdaj pojavilo človeško bitje. — Okrog usten bi bil strog opazovalec zalcil za-smehljiv izraz, v njenem očesu pa je žarel skrivostenogenj.

„Hà, hà, radi me imajo vse, je dejala Ema, „a vem, da to ni res. — V družbi sem jim pač dobrodošla, ker jih zabavam! — Ti kratkovidneži pa mislijo, da me njih neumno laskavo blebetanje res edlikuje. Kolika pripravost! Ne vedó pač, da sem včasih razpocajeno vesel, ker dajem duška

neki srčni bolesti, ki mora na dan. — Prav ko drugi najradostnejše rajajo, tedaj se me često polasti neznosni dolgčas, kateri mi leže, kakor mora na srce, na možgane in na vsak ud posebej. Samo s seboj nezadovoljna, pobitim domov, kjer morem zopet svobodnejše dhati, kjer mi ni treba igrati komedije, kazati se bladno, dočim v meni vse gorí in mi duša z neizmerno silo hrepeni po nečem, po nečem — novim . . .

„Vem, da zlasti ženske občajajo moje včasih morda čudno vedenje, češ: zanimiva, pikantna hoče biti. — Le Ema, ta dobra duša, me pogleduje tako sočutno, kakor bi hotela reči: „Saj vem kaj te tare!“

„Pa zakaj se ne morem odtegniti tej neznosni malomestni sružbi? — Ker iščem nekoga? — nje, kateremu bi darovala ogromni zaklad neizmerne ljubezni? — Ob, kako nepopisno bi ga ljubila!“ —

Zdajci zapazi Ana inženérja, gredočega pod njenim oknom . . .

„Dà, nepopisno bi ga ljubila,“ šepetal so v novič njeni usta . . .

* * *

G. leži na prijaznem holmu ter broji kakih dvesto hiš. V mestecu vodi cesta črez velik klanec; ondu se razprostira dokaj široka planjava . . . Narava je tu pa tam dvignila zemljo v večje ali

veznosti povsem in nevstašeno izpolnile. Iz tega sledi, da je nevezjetno, kar se govorji, da se izvoli predsednikom dr. Katkraiu samo za poskušnjo, da pa se odslovi, ako se izkaže nesposobnim za sedajno dobo. S kritičnim značajem sedanjega položaja bi se nikakor ne strinjalo, da bi izvoljenega voditelja zbornice čez par dneje zopet upokojili. Predsednik ni nikak policij, katerega se danes komandira tja, jutri pa se ga zopet odpokliče drugam. Začetkom zasedanja se nikakor ne sme dovoliti kakška kriza v predsedništvu, kajti s tem bi trpela desnica veliko škodo. Bo li dr. Katkrai predsednik ali ne, to naj odloči on sam, s katerim se sedaj še vedno pogaja starosta parlamentarske komisije na desni, J. W. R. — Gledé nemške katoliške stranke izjavlja v „Vaterland“ baron Dipauli, da se njegova stranka nikakor ne ponuja vladu za vladno stranko, češ, tej vladu nasproti si hoče nemška katoliška stranka obraziti vedno popolno svobodo. Vendar pa kaže ves članek Dipaulijev, da je nevoljen, ker se vrle vladna pogajanja le z Mladčebi, na zahteve nemške katoliške stranke se pa Biedeni tudi malo ozira. Vsekakor se kaže, da se je začelo samovratajevanje nemške katoliške stranke krvati, in treba bo velike previdnosti, da ostane v večini vse pri starem.

Razmerje med Nemčijo in Avstrijo. Prilikom bivanja nemškega cesarja v Budimpešti piše „Neue Freie Presse“, katere zveza s kabinetom Banffya so znane, da je zaveza naše monarhije za Nemčijo vitalnega pomena. Nemčija je jedina država na kontinentu, ki ima sovražnika, Avstrija pa nima, oltar se je solidarnost rusko-avstrijske politike v Peterburgu proklamirala, nobenega. Za naše monarhijo nima to ej rusko-francoska alianca nobene nevarnosti, Nemčija pa stoji, navzite lepemu sprejemu Viljema II. pri carju, vendar v povsem drugačnem razmerju, kajtor je bila ob času slovit pogodbe Bismarckova. Ako torej zatrjuje Viljem II. svojo miroljubost, mu more biti Evropa za to sicer hvaležna, a pozabiti se ne sme, da more v nasprotnem slučaju izgubiti le Nemčijo. Nemčija je torej navezan na naše monarhijo tako, kajtor že davno ni bila.

Pisma ruskega cesarja. Po dovršenih velikih vojaških vajah pri Balaštu je poslal Nikolaj II. pisma vojnemu ministru Vanovskemu, feldmaršalu Gurkemu in varšavskemu generalnemu gubernatorju knezu Imre Antonskemu. Oba dve prvi pismi sta strogo vojaškega značaja, a tretje je osobito vežlo v političnem smislu. To pismo se zaključuje takole: Bilo mi je dragoo, da sem se mogel uveriti o četih udanosti, katera je izkazalo mesi in carici ljudi tvo Vašej upravi podrejene zemlje. Ti čuti dokazujojo o Vašej vsejnejši delavnosti za izvedenje mojih namern ter olajšujejo moje težje, katera stremijo za tem, da na jednak način pospešim ugoden položaj poljskega naroda kakor tudi vseh zvestih podanikov ruske države potoma nerazdužljivega jedinstva, katero nam je previdnost

manjše gomile, zato prav ta prostor izvrstno služi vojaškim vajam.

Le kakih pet minut od mesta zapaziš pri cesti podobo, predstavljajočo zvrnjeno voz, pod vozom pa leži, ves v krvi, vozoški. V pojasnilo podobe pa čitaš pretresljive besede: „Danes meni, jutri tebi.“

Nosteče, katere so se na tem klancu često pripetile, prisilile so mestne cete, da so se jeli brigati, da bi prestavili cesto na spodnjo stran klanca. Potem bi vodila sev po ovinkih, a bila bi lepo ravna, živina bi ne trpela toliko, in človek, tod večer se, bi ne bil vedno v smrtni nevarnosti.

Čez dolgo, dolgo se je začul po mestu glas, da je prišel inženér, kateri je prevzel zidanje ceste . . .

Po mestu je bilo takrat veliko vznamirjanja . . . „Je li inženér veseljak?“ so popraševali nečlenjenci. — „Bog vč, ali se pridruži naši družbi! Odkar je odšel maddavkar K. v kopelj, nam itak vedno jedega nedostaje,“ je ugibala trojica kartalev, katera je pri „Zelenem hribu“ klicala večer na večer „kralja“.

Kaj pa še je ženstvo! — Pa saj smo čeli Ano in Emo! Ista skrb je vsem polnila glavice. — Joj, kak krik bi bile zagnale, da so vedele, da ga de vratnici že iz občevanja poznata! — To bi stiskale glavice vkljup ter iskale po „bon tonih“ različnih izdaj, jeli se je vršilo ono seznanstvo po pravilih ali ne . . . (Dalje prih.)

opredelila. — To pismo dokazuje, da se je doba mučenja za Poljake končala, in da napoči za narod poljski zopet doba svobodnega razvoja.

V Italiji so se izvršile v kabinetu nekatere izpremenabe. Rudini je določil dosedanja načnega ministra Gianturca, justičnem ministru, grofom Condronchiju pa načnem ministrom. Ta korak ministerskega predsednika bodo v zbornici izvestili jako napadali, ker Condronchi se nikdar ni bavil z vprašanjem ponaka in je tudi prestari za to, da bi se začel sedaj. Bil je doslej komisar z izrednimi polnomocji za Sicilijo, kjer pa se je le blamiral.

Vseslovenski shod.

Govor poslance dr. Šusteršiča o političnem položaju združenih strank, kateri se nam iz raznih ozirov tolke važnosti, da ga hočemo določeno objaviti. Glasit se:

Slavni shod! Čistita gospoda! Po lepi vrti navdušenih gvorov, kateri ste takaj čuli, bo moja poročilo nekajko subopera. Politika je suboparna reč. Naslanja se na dejana in dejanja so suba. Mi pa, slovenski in istriški hrvatski narod, v našem položaju moramo dlati resno politiko, mi moramo in hočemo videti dejana in sicer hočemo jih videti kmalu in moramo jih kmalu videti, in zaradi tega hočemo tudi zastopniki slovenskega in istriško-hrvatskega naroda svojo politiko naslanjati jedino le na dejana. (Pritisovanje.)

Odkar vladu ustavno življenje v Avstriji, ni še položaj bil tako težavev, tako zamotan, kakor danes.

Nemško-liberalne in nacionalne stranke združile so se v takozvanu obstrukcijo, da zaprešijo vsako stvarno, resno delovanje drž. zabora.

Z ropotanjem, vpitjem, z drugimi sredstvi se je siloma ustavil zakonodavni stroj in ničesar ne ve, kako da ga boda mogoče zopet spraviti v tir!

Tako preteklo je zadnje zasedanje, ne da bi bil državni zbor v stanu, kaj konstanga skleniti ali učreniti.

In vendar, vkljub vsemu temu je zadnje zasedanje drž. zabora za nas Hrvate in Slovence jako velikega pomena.

V tem zasedanju se je doseglo popolno sporazumljene in združenje vseh slovenskih in hrvatskih poslancev (Živani Živelj klici) in v tem zasedanju zasnovala se je parlamentarna večina, slovena v glavnih potezah na temelju našega programa.

Zjednjenje vseh slovenskih in hrvatskih državnih poslancev zgodilo se je, kakor znano, z osnovanjem „Slovenske krščansko narodne zveze“, na podlagi skupnega programa, programa, ki obsegajo vse bistvene točke vseslovenskega programa: razvoj javnega življenja na pozitivno krščanski podlagi, brezpogojna narodna ravnopravnost, svoboda cerkve, krščansko-socijalna praenova v blagor in napredek delujotih stanov, v prvi vrsti kmets, obrtnika in delavcev, — to so točke, kateri so združile vse slovenske in hrvatske državne poslance, in to so točke, ki po mojem trdnem prepričanju niso bile samo v stanu, združiti nas poslance, ampak ki so tudi v stanu — kar Bog kmalu daj — zdražiti vse stanove našega naroda k skupnemu plodovitemu delu (Pritisovanje).

Zlasti zadnje omenjene točke našega programa je velikega, da skoro največjega in najnujnejšega pomena: Sicijalna preosnova v blagor delujotih stanov.

Slavni shod! Mi smo eminentno narod delujotih stanov. Kmet, obrtnik, delavec, to so naši stanovi. Izbrisimo jih, in našega naroda ni. (Pritisovanje.)

Napredki teh stanov, to je najnajnejše narodno delo, to mora biti naša največja skrb, kajti če se ti stanovi ukrepijo, tedaj in je tedaj zajamčena je eksistenza našemu narodu in potem nam je tudi mogoče, ne le priboriti mu narodno ravnopravnost, ampak tudi chraniči mu jo!

Tako ojačeni po združenju vstopili smo v parlamentarno toršče in nekako providencialno izvršilo se je nše združenje baš v pravem hipu.

Tisti dan, ko se je zveza konstituirala, zgodila se je tista pomembljiva ostavka grofa Biedenja dne 2. aprila t. l., ki pomenja preokret v naši notranji politiki. Grof Biedeni presestil je vsakoga s svojim cedropolom, ker ga ničesar pričakoval ni. Znano je, da je njegov odstop se izvršil zato, ker je grof Biedeni na jedni strani mladočeški stranki bil obljubil, da izdá jezikovne naredbe, s katerimi se uvede jezikovna ravnopravnost pri državnih uradih v Češki in Moravi, na drugi strani pa vkljub i nemškim liberalcem, da brez njihovega dovoljenja Čehom ne bude dal nikake koncesije. (Veslo)

Ker nemški liberalci niso hoteli in mogli pritrdati jezikovnim naredbam, ker je za njimi vihtel svoj bč Schönerer, zato je prišel grof Biedeni v nasprotstvo, katerega ni mogel drugače razvozljati, nego s tem, da je odstopil. Toda cesar ga je pozval, da vstreja s celim svojim kabinetom na svojem mestu.

S tem je bil grof Biedeni prost obljube na sproti liberalnim Nemcem in bil je sedaj v stanu, kreniti na jedino pravo pot avstrijske politike, na kateri, ako jo hodi odločno, mu bude z navdušenjem sledila velikanska večina avstrijskih narodov.

Iz to mu je bilo v istem hipu zelo olajšano, kajti takoj po njegovi ostavki osnovala se je parlamentarna večina.

Nepotreba bi bilo, opisavati vse podrobnosti tega snavanja, ki so več ali manj itak vsakemu znane, zadostuje naj konstatovanje, da se je v istem času zasnovala parlamentarna večina, obstoječa iz vseh slovenskih klubov in poleg tega iz poštenih, značajnih in pravičnih katoliških Nemcev. (Živani klici: Živelj!)

Toda, grof Biedeni ni bil zadovoljen s to večino. Njemu, ki je jako ostro izražana individualnost, ni ugajalo, da bi v parlamentu eksistirala kolikor toliko homogenna večina, ki bi ne bila samo v stanu vladu podpirati, marveč tudi odločilno vplivati na vlad se ukrepe.

To grofa Biedenja ni ugajalo in zato je vedno in vedno skušal pridobiti še kako drugo parlamentarno skupino in jo vsiliti večini. Zlasti je z vnočno propagiral, da naj vstopijo v parlamentarno večino tudi nemški liberalni veleposestniki, češ, potem bo močnejša za 30 glasov.

Istina je, da bi bila večina postala tako močnejša po glasovih, toda istina je tudi, da bi bila zasedna postala mnogo slabša v drugem in poglavitoem oziru, ker bi bili liberalni veleposestniki po svoji preteklosti in svojem programu popolnoma tuj element v večini. Zlasti pa bi njih vstop v večino pomagal paraliziranje vseh naših nujnih teženj. (Klici: Tako je!)

Nemški veleposestniki bi se bili sicer radi pridružili parlamentarni večini, ker ti gospodje so vjeni tudi v političnem življenju sedeti pri polni skledi, ali bili so v strahu, ker je tudi nad njimi svoj bč vitez Jurij Schönerer. (Veslo) — In oni so se ustrašili in se zvezali z obstrukcijo.

Ta obstrukcija si je vzela za povod jezikovne naredbe češke.

Toda v resnici se ta obstrukcija ne obrača samo zoper te naredbe in zelo napačno bi bilo srediti, da, ako bi vladu umakala jezikovne naredbe, da bi potem nehalo obstrukcijo. Kako bi pa drugače mogoče bito, razjasniti si, da so se pridružili obstrukciji tudi Italijani, italijanski zastopniki? (Pritisovanje.)

Ia ti ljudje, ki so vedno deklamovali patetično o pomenu in važnosti parlamentarizma, o konstituciji, o pravicah večine — seveda da tam, kjer so oni v večini — (Veslo in pritisovanje) še so, ko so sprevideči, da se bo v Avstriji odslej drugače vladalo, kakor dosedaj, v obstrukcijo ni simo zoper vladu in ne samo zoper parlamentarno večino, marveč zoper ves parlament, zoper ustavo, da — naravnost labko rečem — zoper avstrijsko državo. (Splošno pritisovanje.)

Ia prav je tako! Nemški liberalizem in italijanski liberalizem naj pokazata pravo lice! Žal, da so te stranke od nekdaj imale mogočne zaščitnike bližu do najvišjega mesta, in v tem je od nekdaj sestajala njihova moč in sestaja njih moč tudi še danes. Oai dobro vedo, da če so v manjšini, raste njihova moč, ako parlamentarizam ne funkcijonira, kajti oni imajo tisti element na strani, ki je v Avstriji močnejši, nego parlament in nego marsikateri minister, oni imajo na svoji strani vso birkracijo. (Pritisovanje.)

(Dalje prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 21. septembra.

— (Slovenski državni poslanci) odpeljali so se danes na Dunaj, kjer se začas pojutrišnjem zborovanje drž. zabora. Jutri dopoludne ima „Slovenska zveza“ sejo, v kateri se bude posvetovala o političnem položaju. Stojec na podlagi programa vseslovenskega shoda in strinjajoči se tudi s takto, kakor jo je označil na tem shodu dr. Šusteršič, podpirali bodo slovensko delegacijo v njenih prizadevanjih z vso odločnostjo, dokler bude ostala zvesta na rečenem shodu sklenjenemu programu in dokler bo energično in z unemo zastopala naše zahteve. Uvidevamo, da je položaj naše državnozborske delegacije težak, a navdaja nas upanje, da se razvijejo razmere ugodno za nas vse, zlasti pa za zunajkranske Slovence, ako bodo poslanci delovali tako, kakor so na vseslovenskem shodu govorili, in doslej ni užrokov dvomiti, da se to zgodi, ter ne zabredejo zopet v tisti preklaveri oportunizem, kateri je označeval politiko slovenske delegacije v času, ko jo je vodil grof Hohenwart.

— (Slovensko gledališče) Z ozirom na razna vprašanja, katera smo dobili, naznamo, da se je za lože oglašati pri dež. odboru ali pa pri intendanci slov. gledališča. Kakor čujemo, doslej še niso oddane vse lože. Tolika nebriznost imovitega dela slovenskega, sicer jako ponosnega meščanstva pač ni umestna. Noblesa obliga! Oglašila za abone-

ment na sedež se vzprejemajo v trafički g. Sešarka v Šenburgovih ulicah. — Angaževani člani tako dramatskega kakor opernega osebja so že vsi zbrani in se marljivo pripravljajo za prihodnjo sezono.

— (Šentpeterska moška in ženska družnica sv. Cirila in Metoda) priredita dne 10. oktobra t. l. svojo letošnjo veselico. Natančneji vspored nazvani se pravčasno. Vsa ostala društva se pa tem potom prisoj, na to naznanilo blagobitno se ozirati.

— („Abderitenbau“) krstila je graška „Tagespost“ bickiško dirkališče ob Lattermannovem dvoredu. Postimo dopisniku graške Urče to veselje, da se skuša morčevati, saj vemo, da izvira to zgolj in jedno iz zavisti. Saj si posnamo!

— (Ubil) se je danes popoludne pri vodovodnem rezervoarju neki delavec.

— (Častno občanstvo.) Z Brezovice pri Ljubljani se nam piše: Dne 12. t. m. bil je gosp. Ivan Kogej, tukajšnji nadučitelj, kateri že skoz 32 let v tukajšnji občini z vidnimi uspehi neumorno deluje, jednoglasno izvoljen častnim občanom. Krasno izdelana diploma se istemu gospodu prihodnji teden izroči. Čestitamo!

— (Iz Tržiča) se nam piše: Na rednem občnem zboru „Slov. branilnega društva“ v Tržiču je bil izvoljen slediščni odbor: Gg. Leonart Klicfuter, predsednik, Janko Cvirn, podpredsednik, Jos. Šter, tajnik, J. S. Klicfuter, blagajnik, Iv. Cundrič, Ant. Markun, Jos. R. sman in Jos. Vidmar, članci. Poročilo tajnikovo in blagajnikovo se je odobrilo. Na tem občnem zboru sta bila častnima člancema izvoljena gg. Alojzij Šimec in Gregor Žerjov, za njiju zaslužne.

— (Toča) V Gočah in v Ezelju v postojanskem okraju je dne 12. t. m. pobila toča Škoda znača 2000 gld. Tudi v Premu in v Celjah v bliščinskem okraju je toča isti dan protročila veliko škodo.

— (Ogleduščvo in ovaduščvo.) Iz zadeje „Soče“ posnemamo: V Trstu kakor svetruškem mestu bi morali slovenske učitelje sprejemati z odprtimi rokami, kakor zveste državljanje, a znano je, da ravnačajo ravno narobe. Ni dovolj, da imajo po okolici svojih in okrajnih načelnikov, da imajo v vsakem okraju dobro platanega ovalnha, katerim vsem je načrteno najstrožje, da morajo takoj „raportirati“, ako bi kateri slovenski učitelj pokazal le usnjahleje, da se zaveda svoje slovenske narodnosti. Vsa ta razpletena „špijonaža“ ni bila še do volj. Oblastneži so razvideli, da ti „špijoni“ ne prihajajo dovolj v dotiku z učitelji; zato so torej na stavljanju na okolišanskih šolah učiteljev slov. rodu, a — ovaduhe. Ti — misliš so — bodo lehkoh „špijoni“. svoje slovenske tovarše doma in v šoli. A ker ni bilo takih mož najti v zadostnem številu, so začeli ustanavljati šolske oddelke po slovenskih šolah. Tu nastavljajo sedaj najstrastnejše laške učitelje, ki so še pomnožili število že itak magočtevih „usnjornikov“. Zdaj naj pa kdo reče, da ni to prava hlapčevska odvisnost ubogih slovenskih učiteljev in učiteljc. Oni se ne smejo udeležiti nobene slovenske slavnosti ali veselice — o političkih shodih niti govoriti — ne smejo zabajati v izročno našredne krege, ne čitati edločno narodnih političnih listov, niti pokazati najmanjšega znaka slovenske narodnosti na sebi! Vsa tak najmanjši „prestopki“ se hitro „raportira“ kakor „panslavističen zlodin“, če gorje nbgenu „gršniku“! Ako je začasno nameščen, ga skušajo odpraviti, ako je stalen, mu dovolijo petletnih doklad itd. Dosej so se nekateri učitelji oproščali tega ostudnega nadzora vsej za časa počitnic, da so zabajali na Gradiško, Kranjsko, Štajersko itd., ali doslej še tu ne bodo več varni. Na zadnjem zborovanju „Zaveze učiteljskih društv“ v Celju, so namreč — kakor smo zvedeli — videli znanega učitelja renegata iz tržaške okolice, ki se je od daleč skrival in kaj pada iztkal po udeležencih iz tržaške okolice. Česa druga je pač moglo istati na tako odločni narodni slavnosti teko človeče, ki se izogiblja slovenskih krogov kakor kuge, ki je že davno znano kakor „špijonče“ mej okolišanskim učiteljstvom?! Ali ne presega to „špiceljstvo“ že vse meje? Ali se tudi to viši v imenu toli hvalejane „civilitá scolare“? Ali bi se pa ne moglo priti v okom tej predraznosti zunaj mej tržaške okolice? Kaj, ako bi prihodnjič izvadili takega ovaduha žendarmeriji kakor italijanskega „špijona“? — Poskusimo!

— (Tržaški namestnik Rinaldini,) o katerem se je govorilo, da pride v Solnograd, kar so za nami poročali tudi razni drugi listi in celo oficijozna „Reichswahr“, se je menda zopet rešil preteča nevarnosti, vsaj „N. Wr. Tagblatt“ javlja, da ostane še nadalje v Trstu, česar se gotovo noben Slovenec ne more veseliti.

— (Zaroka) Gosp. Kornelij Gorup, sin g. Josipa Gorupa, se je zaročil z gospodično Albertino de Volpi iz Trsta. Čestitamo!

— (Samomor preteriranega učadnika.) V Trstu si je končal življenje svetruški tajnik pri on dotarem dež. sodišču gosp. Henrik Kaderk. Počajnik je bil star šele 40 let. Govori se, da ga je poginala v smrt žalost, ker so ga prezeli pri zadnjih imenovanjih sodnih uradnikov.

* (Napaden urednik) Pred nekaj dnevi smo poročali o napadu na urednika zadrškega „Narodnega lista“, poslanca Biankipija, zdaj pa se nam poroča o napadu na urednika izvrstnega v Spletu izhajajočega lista „Jedinstvo“. Urednik g. Stražič je šel te doj po neki stranski ulici v Spletu, kjer sta ga dva Laha napadla in ga poskušala umoriti. Sodna preiskava proti napadalcem se je že začela.

* (Karol Bendel,) vseugledni češki skladatelj, je včeraj v starosti 58 let umrl v Pragi. Bendel je bil 1. 1864 operni kapelač v Bruselu, potem ravnatelj nemške opero v Amsterdamu. Zložil je mnogo komornomuzikalnih del in več oper, izmed katerih je posumno znača „Leila“.

* (Andréjevo potovanje na severni pol) O Andreju, kateri je dne 11. julija z zrakoplovom odpotoval na severni pol, poročalo se je te dni, da so njegov zrakoplov videli v Sibiriji. Po sodbi veščakov je to absolutno nemogoča, ker je iz zraku plova že izpuhnil za plavanje po zraku neizogibno potrebni plin. Andrej se nabaja Bog ve kje v ledovju. Ato se mu posreči, da prestane zimo, je upanje, da se o njem na spomlad kaj izvle Balon, kateri so ljudje videli v Sibiriji, je bil ruski vojaški zrakoplov. Jedino avtentično poročilo o Andreju je došlo danes. Dne 20. julija ustrelil je bil kapitan danske ladije „Aften“ goloba pismenosca, pri katerem je našel šfrirano pismo. To pismojavlja: „13. julija, ob 12. uri 30 min. pop. Sem na 82° severne višine in 155° vzhodne dolžine. Plovem proti vzhodu, 10° južno. Vsi zdravi. To je tretji golob, katerega sem odpotjal. Andrej.“

Darila:

Uredništvu našega lista je poslatal:

Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. Fran Rojniki v Ljubljani dobjene stave z gosp. B. hofschitzem zavoljo Celjske slovenske gimnazije 5 krov, za prodan železn. listek 1 krouno, skupaj 6 krov. — Živio!

* Gosp. Franc Novak, * pravnik v Ljubljani je nabral in odpotjal podporne društvo za slovenske visokošolce na Dunaju (v roke č. mag. Jančarju) 29 gld. 10 kr. Darovali so: Po 5 gld.: Gosp. dekan Arko, g. sodni pristav Mičinski, g. veleposesnik Jan. Grudek, g. trgovec Golij; po 2 gld.: gospa posesnice Karolina Lapajne, g. sodnik Vedernjak, g. notar V. Kolšek, g. trgovec Jos. Šepetavec; po 1 gld.: g. trgovec Val. Lapajne, in 10 kr. za znamke. Naj bi našli mladoljubni darovalci prav mnogo posnemovalcev!

Književnost.

— „Viribus unitis“. Ravnokar je izšel I. zvezek ilustr. humorist. zbirke „Viribus unitis“, ki izhaja v prid zakladu „Viribus unitis fondov“ (pri zadostnem številu naročnikov v vseh jezikih naše monarhije) 1/letno. Čoločna naročnina je 1 gld. 20 kr. Posamezni zvezki 36 kr. V-četrtna „naročba z nasredo“ posebno ugodno spojasa s promesnimi srečkami. Dobodek „Viribus unitis fondov“ uporabljal je v dobrodelne namene, osobito pa naj poleg podpore občinstvu ubožnim zakladom ter podpore v nasavo gasilnega orodja itd. Tisti služijo v svrhu ustanova posebnega izvajalnega in pezijskega fonda za posnečene ogojasnice, njih vzdova in sirote, kakor tudi v svrhu zavrnjanja splošnega katastrofega fonda kot pomočnega fonda za prvo hitro pomoč ob elementarnih nezgodah. Nadalje osnuje se prodaja raznovrstnega „Viribus unitis-biaga“, čigar „nadrobno razpečavanje posameznih komadov“ naj zlasti slehernemu posamezniku audi ugodno priliko k posnemu uspešnemu delovanju v krogu znancev. Vrh tega uvedejo se posebne „Viribus unitis reklamne znamke“ po 25 kr. 100 komadov, ki labko služijo kot pisamske zlepke ali pa kot reklamni prilepek na računih, ce nišnikih itd. Pri neposredni naročbi „kuponov in znamk“ dobi vsakdo zbirke „Viribus unitis“ brez plačno, v poslednjem slučaju pa tudi še po jedno gratis premeso. Vse drugo je podrobnejše navedeno v programu in opravljenem redu. Zhtevajte torej proti blagovoljni vpošiljati pripadajočega zasebnika ravnokar izišli I. zvezek na poskušajo ter poskrbiti blagovoljno i kar največ mogoče za razširjanje. Sploh je vsake take akcije pravi uspeh izvestno zagotovljen jedino le tedaj, ako se dobre, plemenite stvari ne poprimajo le posamezniki, ampak se je v resnici z zdrženimi močmi lotimo vse brez razlike — trdno sklenivši se obvezanega vzdovenega gleda: „Viribus unitis!“ — Zbirko urejuje Slovenec, g. Debevec, sedaj na Dunaju IV. Wiedner Hauptstrasse 47.

Brzojavke.

Dunaj 21. septembra. Pododsek izvrševalnega odbora desnice je imel danes z ministerskim predsednikom tri ure trajajoče posvetovanje, katerega sta se udeležila tudi podpredsednika Abramowicz in dr. Kramar. Zatrjuje se, da se je sklenilo, ne porabljati kaj v začetku najostrejših sredstev proti obstrukciji. Vprašanje, kdo postane predsednik, še ni rešeno.

Ako bi dr. Kathrein ne hotel izvolitve vzprejeti, postane predsednik dr. Ebenhoch.

Dunaj 21. septembra. Predsedstvo poslanske zbornice volilo se bode koj v prvi seji v četrtek.

Praga 21. septembra. Izvrševalni odbor nemških veleposesnikov se je danes sešel na posvetovanje o političnem položaju.

Krakov 21. septembra. Truplo umrlega pesnika Ujejskega se prepelje na deželne troške sem in se pokoplje v Pavlinskem samostanu.

Petrograd 21. septembra. Poroča se, da je bil faktično Andréjev tisti zrakoplov, katerega so videli ljudje v Anticefirovskojem dne 14. septembra.

Carigrad 21. septembra. Uradno se razglaša, da je podpisana preliminarna mirovna pogodba in da je s tem konec grško turški vojni. Pričakuje se, da ratificira sultan pogodbo še danes.

Narodno-gospodarske stvari.

— Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani. (Dalje) Odsek se je v podrobno pečal s tem in ker se je častita zbornica že izrekla za napravo take šole v svojem poročilu z dne 12. marca 1893 l. št. 1848, potom vis. c. kr. dež. vlade do visokega ministerstva, tedaj se lehko na istega sklicuje. Odsek je mnenja, da je dejanski najbolje za vse činitelje, ki so dolžni dajati doneske, kakor tudi za šolsko svrhu, če so vsi oddiski združeni v šoli za mojstre. Sedaj obstoječi strokovni šoli bi bili tedaj le dela državne občne šole. Na podlagi vseh prečkanj predlagajo poročevalci v imenu odseka: 1.) Zbornica se izreči za ustanovitev tehnično tehnične šole za mojstre v delnem stolnem mestu Ljubljani s strokovnimi šolami, oziroma specijalnimi učnimi tečaji za strojne klučavnice, za monteže, kurjače, mašiniste, strojvodje, elektrotehniko, stavbene in potištve mizarje, strugarje, rezbarje, modelje in podobarje s posebnim ozirom na cerkevno smer, za umetno vezenje in čipkarstvo. 2.) Zbornica se izjavlja, da je pripravljena podpirati ustanovitev in vzdrževanje šole za mojstre z doneski, kateri naj se dajo v sporazumljivi z družimi činitelji, ko bodo zavne zahteve učne uprave — Predlog se vzprejma.

XVII. Zbornični svetnik Josip Lenarčič poroča v imenu odseka, da je vseled ukaza visokega c. kr. finančnega ministerstva z dne 25. maja 1897, št. 19043, c. kr. finančno ravnateljstvo z dopisom z dne 1. junija 1897, št. 9068, sporočilo, da je prosila neka trgovska in obrtna zbornica, naj bi se dovoljeno za carine prosto dobavo bencina v svrhu obrata motorjev ne omejilo po odredbi točke 1. ukaza finančnega ministerstva z dne 3. julija 1896, št. 22506 (lrž. zak. št. 107) samo na take osebe, oziroma podjetja, ki vrše svojo obrt z motorji na bencin, temveč se razšilo sploh na vse, ki delajo s takimi motorji. Pri utemeljevanju se navaja, da je posebno potrebno, da se dovoči carine prosto dobava bencina tudi za motorje na bencin za kmetiško porabo, za s-sanje vode, za obrat ventilatorjev, ekshustorjev itd. C. kr. finančno ravnateljstvo vabi zbornico, naj izreči svoje mnenje, aki bi bilo zprošeno razširanje carine proste dobave bencina razmerno praktičnim potrebam, oziroma v kakšni obsežnosti in pod kakimi pogoji naj se isto dovoli. Pri posvetovanju o tem predmetu je prevladovalo prepričanje, da bi bilo dobro, sko bi ne bila dovoljena carine prosta dobava bencina samo osebam, katerih obrt vrše s pomočjo bencinovih motorjev, temveč tudi za poljedelsko delo. Za to pa nato narodnega gospodarstva se vedno bolj uporabljajo stroji, kateri imajo namen nadomestiti dragi človeški in živalsko mehanično silo. Zlasti po novi organizaciji kmetičkega stanu po zadrgah je pričakovati mnogo intenzivnejša vporabe različnih strojev, kateri so za posameznika predragi, dočim se pri zadružni uporabi prav dobro obneso in izplačujejo. Take skupne vporabe je pričakovati v večji meri kot doslej za mlatilnice, slamorezalice, za stroje v svrhu osuševanja močvirnega ozemlja v takih krajih, kjer ni mogoč naravni odtok vode, in se mora ta s sesalnicami vzdigovati. Nadalje se uporabljajo vedno bolj stroji za oskrbovanje prebivalstva z dobro pitno vodo. Pri dobavi bencina za te stroje naj se določijo jendaki pogoji kakor za ono pri obrtni uporabi. Bojazen, da bi uteglele nastati škode pri požaru vsled preradega užiganja bencina, ni toličanj opravičena, ker se vodstvo bencinovih motorjev izroča le spremnim osebam. Kmetijstvo zaslužuje govoriti vse pozornosti in vse mogoča olajšave, da prebije nevarno krizo, katero sta provzročila inozemška konkurenca in pa neugodne delavške razmere. Poročevalci stavi na to predlog: Čestita zbornica naj se izreči v poročilu do c. kr. finančnega ravnateljstva v smislu, da se davka, oziroma carine prosta dobava bencina razširi na njega splošno uporabo kot gonilco s lo brez ozira na to, je li dotični konsumant slučajno obrtnik ali ne, zlasti da se razširi taka olajšava tudi na uporabo v kmetijstvu. — Predlog se sprejme. (Dalje prih.)

Listica uredništva.

Lavra: Hvala! Ko prečitamo, sporočimo Vam svoj namen. Prosimo natančnega naslova.

Iz uradnega lista.

Invršilne ali ekskutivne dražbe: Urš Germ posestvo v Zagoricih, cenjeno 1849 gld., dne 24. septembra in 29. oktobra v Velikih Laščah.

Ivan Furlan, Marije Gangl in Justine Peče zemljišče v Metliki, cenjeno 4000 gld., Marka Gornika posestvo v Metliki, cenjeno 2000 gld., in Gjure Živkoviča zemljišče v Dragosovcu, cenjeno 130 gld., vsa tri dne 25. septembra v Metliki.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 17. septembra: Viktor Zupančič, zidarjev sin, 9 mes., Tržaška cesta št. 12 a, črevesni katar. — Anton Kričev, krojač, 71 let, Florijanske ulice št. 27, naduha in ostarlost.

Dne 18. septembra: Jakob Hartman, izvošček, 61 let, Emomska cesta št. 4, legar. — Janez Golmajer, delavčev sin, 3½ mes., Vodmat št. 83, črevesni katar. — Ludmila Seršen, sprevidnikova hči, 14 dnij, Vodmat št. 29.

V otroški bolnicie:

Dne 15. septembra: Angela Žebre, čevljarjeva hči, 3½ mes., črevesni katar.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

September	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
20.	9. zvečer	729,9	11,4	sl. jzah.	skoro jas.	
21.	7. zjutraj	733,2	7,3	sl. vzsvzh.	oblačno	0,0
■	2. popol.	732,3	12,0	sl. jzvh.	oblačno	

Srednja včerajšnja temperatura 14,3°, za 0,1° nad normalom. Jedno minuto pred 2. uro popoludne se je zemlja blizu 10 sekund mirno zibala.

Dunajska borza

dne 21. septembra 1897.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. 05 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 10
Austrijska zlata renta	124 45
Austrijska kronska renta 4%	101 90
Ogerska zlata renta 4%	121 50
Ogerska kronska renta 4%	99 30
Austro-ogerske bančne delnice	942 —
Kreditne delnice	358 75
London vista	119 75
Nemški drž. bankovci na 100 mark	58 72½
50 mark	11 74
40 frankov	9 52½
Italijanski bankovci	45 15
C. kr. cekini	5 66

Dne 20. septembra 1897.

40 državne srečke iz 1. 1854 po 250 gld.	159 gld. — kr.
Državne srečke iz 1. 1864 po 100 gld..	189 50
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	129 —
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	58 70
Kreditne srečke po 100 gld.	197 50
Ljubljanske srečke.	22 50
Budolfove srečke po 10 gld.	26 50
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	164 —
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	431 —
Papirnatni rubelj	1 27½

Matevž Kemperle

sodar v Podbrezu pri Podnartu na Gorenjskem prevzema vsake vrste dela, spadajoča v njegovo stroko, izdeluje nove posode ter popravlja stare. Posebno se priporoča tovarnam. Dobro, suho blago. Za solidno in trpežno delo se jamči. (1847-5)

Posredovalnica stanovanj in služb G. Flux

Gospodske ulice št. 6 pri tleh na desni

Isče nujno: kuharice, hišne, pestunje, natakrice, prav dobra mesta, tudi k 1–2 osobama, za Ljubljano in drugod. Vstop po dogovoru, se lahko izbere, plače 8–15 gld.

Prizorišča se: Nekatera močna dekleta za razne dela z letnimi spričevali, ki znajo nekoliko kuhati, šivati, prati in likati. (1434)

Št. 32,812.

Ustanova.

Za dôbo prihodnjih treh let, t. j. za 1898., 1899. in 1900. leto, podleti je dvema deklicama Katarine Warnuss-ove ustanovo za vrgojo deklic v znesku 126 gld. na leto.

Pravico do te ustanove imajo deklice, ki so ustanovnici v sorodu, ali pa, ko bi takih ne bilo, hčere ljubljanskih meščanov.

Prošnje, opremljene s potrebnimi dokazili, vložiti je pri podpisanim magistratu do 20. oktobra t. I.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 16. septembra 1897.

Novi umetni mlin na valčeve

— zraven 1½ orala poljá in 3 orale gozdá — na izvrstnem prostoru necega trga na Dolenjskem, z močno, trpežno vodo, v kojem se zmelje mesečno 3 živagone pšenice in 1½ vagona koruze ali ajde, 20 minut od železniške postaje,

je pod ugodnimi pogoji na prodaj.

Za povečanje je potreben prostor. V bližini je več tovarn in premogov. — Več se izvē pri upravnemu „Slovenskemu Narodu“. (1435)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Učenec

se vzprejme v trgovino s specerijskim blagom in delikatesami. — Več se izvē pri gospode Murnik, Sv. Petra cesta št. 40. (1432-1)

Proda se ali dá v najem na tri leta

po najnižji ceni (1417-3)

prodajalnica

z jedno sobo, kuhinjo in dvema kletima na prav lepem prostoru pri farni cerkvi zraven šole. — Več pove lastnik Ant. Höngsmann v Semiču št. 31.

Trgovska obrtna zadruga v Gorici razpisuje mesto (1420-3)

knjigovodje.

Prošnje s spričevali vložiti je do 1. oktobra 1897 na vodstvo zadruge. Plača po pogodbji.

Občinski tajnik

zmožen slovenskega in nemškega jezika v besedi in pisavi ter s spričevali, da ima sposobnost resno upravljalati občinski urad, se vsprejme v službo pri podpisanim županstvu s 1. oktobrom t. I., če pa ne bi bilo mogoče do tistikrat, po dogovoru.

Občina plača 400 gld. in postranski zasluzek 100 gld., ob jednem bi moral prevzeti tudi knjigovodstvo posojilnice z letno plačo 100 gld., v prihodnje se bode zadnja povišala.

Pismene prošnje s priloženimi spričevali posiljajo naj se do 1. oktobra t. I. županstvu v Loškem potoku, pošta Travnik pri Rakeku.

Županstvo Loški potok pošta Travnik pri Rakeku.

J. Bartol

župan.

Hrib, dne 17. septembra 1897.

Ženitna ponudba.

Večji posestnik in obrtnik v lepem trgu na spodnjem Stajerskem, inteligenten, lepe in večje postave, 33 let star, želi se v svrhu ženitve seznaniti z gospodično primerno starosti in okoli 10.000 gld. premoženja. (1425-2)

Pisma, če mogoče s fotografijami, katera se bodo takoj vrnila, sprejema pod naslovom „obrtnik 33“, upravništvo „Slovenskega Naroda“ do 27. t. m.

Trgovski pomočnik

izurjen v specerijski in delikatesni trgovini, zmožen slovenskega, nemškega in tudi nekoliko laškega jezika, želi vstopiti v službo.

Naslov pove in ponudbe vzprejema upravnostvo „Slovenskega Naroda“. (1433-1)

Ivan Škerjanec
gostilničar v Ljubljani, Kopitarjeve ulice št. 8
priporoča

kranjske klobase

lastnega izdelka, iz zanesljivega prašičjega mesa. Razpošljaja tudi v zavojih po 5 klg. in višje po pošti proti povzetju. (1408-5)

Vsek torek in petek večer dobé se sveže klobase za pečenje, prekajene pa vsak dan v gostilni, kjer se toči pristno, naravno vino.

Hôtel-Pension „Obelisk“

8 km. od Trsta, 15 minut od železniške postaje na Opčini oddaljen.

Visocina nad morjem 346 metrov.

Hôtel prve vrste.

50, od teh 40 najmodernejše na novo urejenih in 10 z ali brez oprave v najem se oddajajočih sob.

Jedilne, bralne, igralne in koncertne sobe, krasni razgled na Trst in jadransko morje; ugodno letovišče za tuje.

Najlepše in Trstu najbliže poletno bivališče, hladen zrak; 20.00 kvadratnih metrov velik park; senčnat vrt; terase; veranda; švicarska hiša; kegljišče in druge zabavne igre.

Kadne in škopiljne (Wanne u. Douche) kopelji. Pošta; brzojav; telefon (zveza s Trstom in Opčino). Izvrstna kuhinja; dobro tu-in inozemska vino, plzensko pivo. Priloznost za vožnjo v hiši.

Natančna postrežba; zmerna cena; za društva posebno cene uredbe.

Za zimske goste posebne cene.

Posestnik: Josip Goljevšček Vodja: Anton Schein. (1413-3)

Josip Goljevšček

Franc Jožefova cesta Gorica Corso Francesco Giuseppe odlikovana

zaloga lesa; lastne žage in tovarna parket

kupuje in prodaja:

Obtesani les, glavo-glavo, živ rob, tudeželske dříje; smreke in mecesnove lesove iz Koroške; žagane in rezane fournire; orebove, javorjeve, črešnjeve, hruškove, bukove, jesenove, lipove, brestove, gabrove lesove; lesove za ladje, mostove, železnice, vozove, samokolnice, nosilnice; potem ročnike za lopate, sekire in kladiva in za vsako stavbo potrebnih les.

Les za kurjavo (drva), leseno oglje lastnega pridelka, premog in kock.

Odlikovana trdka za bukove in hrastove frizne dříje (Friesbrett) za podove (Boden) in drugih različnih vrtstnih parket.

Vsako naročilo se takoj izvrši. Kupuje vedno hrastov les (dob, Stieleiche) za parkete. (1413-3)

Naznanilo.

Najnim cenjenim p. n. odjemalcem v Ljubljani in okolici v blagohotno vednost, da sva dosedanje prodajalniške prostore znatno razširila. Od sedaj nadalje nahaja se oddelek za gospode v dosedanjih pritličnih prostorih, oddelek za dame pa v I. nadstropji, kjer se je na novo priredil

damski salon,

v kateri je dohod iz spodnjih prostorov, in v katerem je oddelek za deklice in otroke ločen.

Vse za prihodnjo jesensko in zimsko dôbo v zalogi se nahajajoče obleke za gospode in dečke, površniki, haveloki, menčikofi, in otroške oblačila so iz najtrajnejšega tu- in inozemskega sukna po najnovejšem dunajskem kroju napravljene. Vsakej obleki je